75 років Служби Народові

СВОБОДА

SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація "Svoboda", 81-83 Grand St Jersey City, N.J. 07303 434-0237 434-0807 УНСоюзу: 435-8740 — Тел. з Ню Йорку: — BArcly 7-4125 УНСоюзу: BArcly 7-5337

РІК LXXV. Ч. 87. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ЧЕТВЕР, 9-го ТРАВНЯ 1968 ЦЕНТІВ 10 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, MAY 9, 1968 No. 87. VOL. LXXV

— КОРОТКІ ВІСТІ —

Середа, 8 травня, 1968

В АМЕРИЦІ

СЕНАТОР ДЕМОКРАТ ФРЕНК ЛАВШІ програв правибори в стейті Огайо, що, здається, закінчить політичну кар'єру цього 72-річного парляментариста. Тимчасовий вислід голосування виявляє, що Лавші має менше число голосів від колишнього конгресмена Джана Дж. Гіллігена. Передбачають, що противник Лавші виграє правибори більшістю 100,000 голосів. Лавші вигравав всі вибори в стейті Огайо впродовж останніх 20-ох років. Він кінчає другу каденцію сенатора, а раніше впродовж п'ятьох каденцій був губернатором Огайо та довгі роки посадником Клівленду і міським суддею. Він програв правибори, бо проти нього було зорганізоване робітництво, яке поборювало цього політика, який виступав проти робітничих проєктів.

КОНВЕНЦІЯ АВТОМОБІЛЬНИХ РОБІТНИКІВ в Атлантик Ситі, Н.Дж., великою більшістю підтримала становисько свого голови Волтера П. Рутера, бо опозиція зуміла здобути для свого проєкту тімьки 293 голоси на всіх 3,000 делеґатів, які репрезентують 1,400,000 членів. Рутер хоче виступити зі своєю Спілкою Об'єднаних Автомобільних Робітників із матірного товариства Американська Федерація Праці — Конґрес Індустрійних Організацій, бо, на його тумку, ця організація не дбає про збільшення числа своїх членів та про робітничі інтереси. Автомобільні робітники підтримують свого голову — Рутера.

НІКСОН ЗАЯВИВ ЖУРНАЛІСТАМ У ВАШИНГТОНІ, що сподівається виграти на Республіканській Номінаційній Конвенції, хоч не сказав, що вже має певну номінацію, і що здобуде перемогу вже під час першого голосування. Віце-президент був у Вашингтоні на зборах Республіканського Координаційного Комітету. Ніксон заявив, що веде завзяту правиборчу кампанію, бо ніщо не приходиться діставати даром. На заввагу журналіста про вислідй опитувань Ніксон сказав, що звичайно опитування квітнуть на весні, а в'януть восени. „Я не цікавлюся опитуваннями, бо для мене важні вибори в листопаді" — сказав колишній віце-президент.

АПЕЛЯЦІЙНИЙ ОКРУЖНИЙ СУД в Ню Орлінсі, Луїзіяна, відкинув апеляцію відомого боксера, чемпіона важкої ваги Касіюса Клея, засудженого до п'ятирічної тюрми і 10,000 дол. грошової кари за те, що відмовився служити у війську. Клей вживає також прізвища Мухамеда Алі, і він заявляє, що є священиком секти Чорних Муслімів, і на цій основі він не повинен бути покликуваний до військової служби. Клея засудили 28-го квітня 1967-го року, від того часу він вносить апеляції від засуду, і тепер його адвокат заявив, що внесе апеляцію до Найвищого Суду ЗСА.

ПОМЕРЛА ЛОРЛІН Б. ВОЛЛЕС, яка була губернатором стейту Алабами після того, як її чоловік Джордж Воллес не міг кандидувати та старатися про перевибір, бо на це не дозволяла стейтова конституція. Пані Воллес незлужала на пістряка і впродовж трохи більше як двох років перебула аж три операції. Вночі з понеділка на вівторок вона знов важко занедужала і над ранком померла. Остання її операція пістряка була 22-го лютого цього року. Три тижні пізніше їй зоперували боляк на шлунку, і після цього стан її здоров'я постійно гіршав. Джордж Воллес кандидує від третьої партії на президента ЗСА.

У СВІТІ

ПРЕЗИДЕНТ СИРІЇ НУРЕДДІН ЕЛЬ-АТТАССІ ПРИБУВ ДО КАЇРО на наради з єгипетським президентом Гамалем Абдель Нассером. У товаристві Аттассі знаходиться генерал Салях Ядід, що має скромний титул секретаря керівної в Сирії партії Баат, а насправді є тамошнім військовим диктатором. Єгипет, Сирія, Альжир і Ірак є найбільш войовничими й непримирливими супроти Ізраїлю арабськими державами, які отримують зброю й політично - економічну допомогу від СССР.

ЙОРДАНСЬКИЙ КОРОЛЬ ГУССЕЙН НАРАДЖУВАВСЯ В ЛОНДОНІ 65 хвилин з британійським міністром закордонних справ Майкелом Стюартом. Він заявив публічно, що підтримує надалі мирову місію посередника від Об'єднаних Націй Гуннара Яррінґа, що його всі посередницькі зусилля задля ізраїльсько-арабського замирення не вдалися внасідку спротиву Єгипту і Сирії. Йорданія хотіла б замиритись з уваги на свою економічну ситуацію та загрозу збоку єгипетських імперіялістів, але не може зробити це сепаратно, щоб не спровокувати бойкоту збоку всіх інших арабських держав.

КОМУНІСТИ І ЇХ ПОПЛЕНТАЧІ В ЗАХІДНІЙ НІМЕЧЧИНІ ЗАПОВІЛИ велику демонстрацію перед парляментом у Бонні під кінець цього тижня. Комуністичний уряд у Східній Німеччині активно підтримує цю затію, призначивши спеціяльний поїзд, який перевезе 800 комуністів для посилення тієї демонстрації. Демонстрація звернена проти законопроєкту про право уряду приймати відповідні заходи у випадку негайної потреби. Комуністична партія заборонена у Західній Німеччині, але дозволена в Західньому Берліні і там відбуваються головні приготування комуністів.

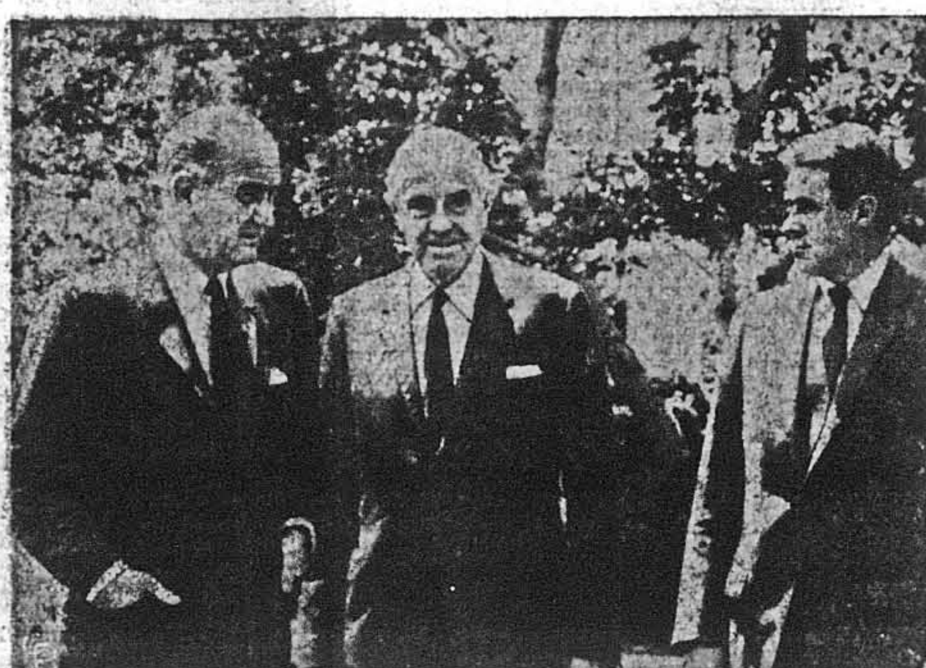
ПРЕМ'ЄР ЧЕХОСЛОВАЧЧИНИ АЛЕКСАНДЕР ДУБЧЕК ЗАПЕВНИВ нарід після свого повороту з Москви, що „Совєтський Союз прийняв із зрозумінням" процес демократизації у ЧСР. Дубчек та інші чеські лідери, які несподівано полетіли були наприкінці мин. тижня на одноденні наради до Москви, запевнили совєтських верховодів, що „процес демократизації не пошкодить соціялізмові", який надалі залишається в ЧСР „нероздільною частиною" політики та що ЧСР залишається надалі у Варшавському мілітарному пакті.

У САЙҐОНІ КОМУНІСТИ ВБИЛИ першого секретаря західньо - німецької амбасади барона Гассо Рютта фон Коленберґа. Знайдено на вулиці його тіло з перев'язаними темною хустиною очима та кількома кулями в тілі. Здогадуються, що комуністи розстріляли його, вхопивши на вулиці.

В ЄГИПТІ ВІДБУВСЯ 3 Ц. М. ПЛЕБІСЦИТ над деклярацією президента Нассера про реформу в монопольній партії Арабська Соціялістична Унія, про конечність „визволення країни від ізраїльської окупації" і т. п. За офіційним повідомленням 98.2% голосуючих голосували „за" (7,315.739 проти 789 голосів) і цим „потвердили революцію", яку ніби реалізує Нассер з своїми прибічниками.

ДО ПАРИЖУ З'ЇЗДЯТЬСЯ ДЕЛЕҐАТИ НА КОНФЕРЕНЦІЮ ЗСА Й КОМУНІСТІВ ПРО В'ЄТНАМ

Париж. — До Парижу прибула перша партія північно - в'єтнамських членів делеґації, що переговорюватиме з американцями спершe про припинення всіх налетів проти Північного В'єтнаму „й усіх інших ворожих дій". У проводі 22-членної північно-в'єтнамської групи стоїть полк. Га Ван Ляо, який був зв'язковим між північно-в'єтнамським урядом та Міжнародною Контрольною Комісією, яку встановила була Женевська конференція у 1954 р., та яка проте була нечинна внаслідку саботажу польського комуністичного делеґата, — і який був також членом комуністичної делеґації на згадану Женевську конференцію. Однак головним делеґатом Північного В'єтнаму буде колишній його міністер закордонних справ Хуан Туї, що його недавно — мабуть спеціяльно для цієї місії — комуністичні вожаки покликали назад до чинної служби. Га Ван Ляо з 22-ма своїми прибічниками прибув совєтським літаком з Москви, Хуан Туї мав прилетіти відтіль в четвер 9 травня. Водночас до Парижу прибув уже новопризначений американський амбасадор Сарджент Шрайвер, якого тільки-що заприсяжено в Державному Департаменті: він склав присягу на руки голови Найвищого Суду Ерла Воррена. У Вашинґтоні оприлюднено листу членів американської делеґації. Належать туди: Аверелл Гарриман, голова делеґації, Сайрус Венс — його заступник, ген. Ендрю Ґудпейсте — військовий дорадник, Філіп Гебіб і Деніел Девідсон — спеціялісти в'єтнамських справ та Вільям Джорден, який буде пресовим речником делеґації. Амбасадор Сарджент Шрайвер приспішив свій приїзд до Парижу власне з уваги на американсько-північно-в'єтнамські переговори, які повинні би розпочатись вже в п'ятницю 10 ц. м., — або в найближчі дні після того. Однак офіційно Шрайвер діятиме, як амбасадор ЗСА, щойно після вручення вірчої грамоти президентові де Ґоллеві, що станеться, мабуть, аж за яких 10 днів, бо де Ґолль виїздить на однотижневі відвідини до Румунії. Північно-в'єтнамський комуніст Га Ван Ляо заявив на летовищі Орлі під Парижем, що він дивиться „оптимістично" на переговори з американцями, — але назагал однаково американська, як французька преса дуже обережно й радше песимістично оцінюють шанси Паризької конференції. У Північному В'єтнамі саме у вівторок 7 травня гучно відзначували 14-ті роковини комуністичної перемоги над французами під Дієнбієнфу, коли-то комуністи, після 55-денної облоги, взяли в полон понад 10.- тамошньої французької залоги разом з її командиром ген. Кристіяном де Кастрі і тією перемогою так вплинули на заламання французького духа, що Франція виреклася у Женевському договорі своєї індо-китайської колонії. З нагоди тих роковин офіційно проголошено в Півн. В'єтнамі, що „американські нео - колоніялісти переживають тепер багато Дієнбієнфу". Північно-в'єтнамський пропаґандивний апарат характеризує тепезиву в Південному В'єтнамі, яка насправді не дала комуністам ніяких стратегічних користей, а принесла тільки в одному обширі Сайґону від минулої суботи понад півтори тисячі вбитих як нову поразку Америки. Бої найближчій його околиці продовжуються.

Президент Джансон — ліворуч — конферує з керівниками американської делеґації на Паризьку конференцію з в'єтнамськими комуністами. Посередині стоїть амбасадор для спеціяльних доручень Аверелл Гарриман, голова американської делеґації, праворуч — кол. заступник секретаря оборони Сайрус Ванс.

Москва заперечує свою участь у вбивствах Яна Масарика й інших видатних чехів

Москва. — Проголошено тут у вівторок 7 травня офіційний комунікат ТАСС-а з рішучим запереченням участи большевиків у вбивстві 10 березня 1948 року тодішнього чеського міністра закордонних справ Яна Масарика. Совєтський комунікат називає всі ті оскарження на адресу Совєтського Союзу „злобними брехнями", обрахованими на „засіяння недовір'я між двома заприязненими країнами, ЧСР і СССР". Совєтський комунікат потверджує знову, що „було відомо, що Ян Масарик скінчив самогубством": переслухані у Празі свідки виявили, що Масарика вбили — з допомогою від чеських коляборантів — совєтські аґенти, висланники тодішнього шефа совєтської тайної поліції Лаврентія Берії. Комунікат ТАСС — появився саме тоді, коли новий чехословацький міністер для закордонних справ Їрі Гаєк був на нараді у совєтського прем'єра Алексєя Косиґіна. За пресовими коментарями, зокрема за коментарем московського кореспондента „НЙ Таймсу" Реймонда Андерсона, совєтські головачі особливо подратовані новими ревеляціями чеської преси й колишніх чеських урядовців, що в 1952 році прибув до Праги з наказу від Сталіна Анастас Мікоян, все ще тепер член совєтського Політбюра, для нагляду над „чистками" в чеській партійно - державній верхівці. За інтерв'ю колишнього чеського міністра безпеки з 1951 року, Ладислава Копріви в газеті „Вечерна Прага", арештовано і пізніше страчено генерального секретаря чеської компартії Рудольфа Сланского під натиском збоку совєтського „дорадника", якогось Алексєя, на основі сфальшованого документу, що ніби американська розвідка перестерігає Сланского, що його арештують, і пропонує йому втечу до Америки. Ревеляції про вбивства різних видатних чехів совєтськими аґентами, чи під їхнім надзором чеськими коляборантами, надзвичайно схвилювали кремлівських володарів, які освідомили, що внаслідку чехи, колишні відомі русофіли, масово стануть ворожими супроти Москви. Совєтські громадяни дізналися з того короткого повідомлення ТАСС-а вперше, що в ЧСР ведеться слідство в справі вбивств з часів Сталіна.

Всі чотири кандидати вдоволені з правиборів в Індіяні

Індіянополіс. — 7-го травня відбулися в стейті Індіяна правибори, в яких від Демократичної Партії кандидували сенатор Ню Йорку Роберт Ф. Кеннеді, губернатор Індіяни Роджер Д. Браніґен і сенатор Міннесоти Юджін МекКарті. Від Республіканської Партії кандидував тільки колишній віце-президент Ричард М. Ніксон. Докладних вислідів голосування ще немає, тимчасовий вислід виявляє, що Кеннеді дістав 42 відсотки голосів, Д. Бранігін — 30, а МекКарті — 28. Кеннеді заявляє, що він виграв правибори, бо дістав найбільше число голосів, але журналісти пригадують нюйоркському сенаторові, що його прихильники сподівалися більшої перемоги, бо принаймні 50% відданих голосів. Два інші демократичні кандидати також вдоволені, бо вони надіялись, що не дістануть стільки голосів, скільки на них віддали виборці. Ніксон тішиться вислідом цих правиборів, бо цього року дістав понад 500.000 голосів, а в 1960-му році, коли він старався про номінацію на кандидата на президента, він мав на 100.000 менше. Ніксон побоювався, що зареєстровані республіканці будуть голосувати на демократичних кандидатів. Демократична стейтова конвенція має розділити між трьох кандидатів 64 делеґатів на Номінаційну Конвенцію в Шикаґо.

Рятують 15-ох вуглекопів в залитій водою копальні, 10 вже не живуть

Гоміні Фоллс, Вест Вірджінія. — 7-го травня продовжувалася акція рятування вуглекопів, які вже дві доби знаходяться в копальні, яку залила частинно вода і унеможливила робітникам вийти на землю. З 10-ма робітниками вже немає контакту, побоюються, що вони вже мертві. Рятункова акція має контакт з двома групами вуглекопів. В одній знаходяться два робітники, а в другій 13. Стараються вивертіти в землі отвори, щоб дійшло повітря до робітників в копальні. Вдалося передати харчі 13-ом робітникам, які повідомили радіотелефоном, що їх одержали. Пересилають харчі за допомогою конвейєра. Пересилають нещасним крім харчів і води також кисень.

Американське Т-во для промислової безпеки вдячне проф. Добрянському за правду про СССР

Вашинґтон. — Бюлетень Американського Товариства за промислову безпеку в числі за травень-червень ц. р. інформує про виступ проф. д-ра Лева Добрянського, президента УККА, на квітневій зустрічі цього Т-ва та висловлює йому вдячність за слова правди про Совєтський Союз. „Слухаючи на нашому квітневому зібранні нашого доповідача, можна було заздрити студентам Джорджтавнського університету, що мають щастя в тому, що їх вчить д-р Лев Добрянський, професор економіки в тій установі. Це була велика приємність слухати такого динамічного промовця і такого добре відомого знавця Совєтського Союзу" — сказано в бюлетені. З дальшого опису виходить, що проф. Добрянський інформував своїх слухачів про ґео-політичну структуру Совєтського Союзу та про його слабості, з яких — як твердить бюлетень — мало американців, не тільки звичайних громадян, але й на високих державних становищах здає собі справу. На закінчення інформації сказано, що доповідь д-ра Л. Добрянського „тільки викликала апетит на дальше знання, яке може заспокоїти його книжка „Вразливі Росіяни". Разом з дописом поміщено і фотознімку доповідача.

ЛЕВ ФУТАЛА НАЗНАЧЕНИЙ НА ГОЛОВУ ПОЛІТИЧНОЇ РАДИ УККА

Ню Йорк. На останніх нарадах Екзекутиви Українського Конґресового Комітету Америки, що відбулися тут в п'ятницю 3-го травня, президент УККА проф. Лев Добрянський скористав із свого статутового права та назначив на голову Політичної Ради УККА п. Лева Футалу, одного з віце-президентів УККА. Раніше, вже в тепершній каденції, функцію голови Політичної Ради мали п. Антін Батюк та проф. Роман Смаль-Стоцький.

Лев Футала є місто-предсідником Української Народної Помочі в Америці.

ПІСЛАНЦІ ВІЛЬНИХ УКРАЇНЦІВ ДЕМАСКУЮТЬ МОСКВУ В ТЕГЕРАНІ

Тегеран, Іран. — Якщоб не посланці вільних українців та їх акція в обороні людських прав для поневолених і гноблених комуно - московською диктатурою народів, то учасники Міжнародної Конференції Людських Прав були б під враженням, що Совєтський Союз з його терористично - народовбивчим режимом є одинокою великодержавою, в якій людські права є дійсні — інформує з Тегерану д-р Денис Квітковський, кореспондент Української Інформаційної Служби „Смолоскип". Конференція почалася 22-го квітня і досі працює в двох комісіях та в пленумі рівночасно, дебатуючи над тим, про що добатувати. У своїх вступних заввагах та досі ці дебати стоять під знаком арабсько - жидівського конфлікту та неперебірливих атак на Америку за „расові несправедливості". Ніхто досі й словом не звернув уваги на суцільне заперечування людських прав та на практики народовбивства в Совєтському Союзі. Тим не менше, всі делеґати дістали поважну кількість меморіялів та документальних матеріялів про совєтські безправства. Ці матеріяли, включно з книжкою Вячеслава Чорновола „Лихо з розуму" в англійському перекладі, книжку Івана Коляски про безпощадну русифікацію в Україні, меморіяли Світового Конґресу Вільних Українців, Комітету Українців Канади, Українського Конґресового Комітету Америки, Державного Центру Української Народної Республіки в екзилі та багатьох інших українських установ у вільному світі, як і багато листів та телеграм передали делеґатам на конференції посланці вільних українців, що перебувають в Тегерані. Між ними є президент СКВУ і КУК о. д-р Василь Кушнір, Архиєпископ Української Православної Церкви в ЗСА Владика Мстислав, д-р Денис Квітковський з Дітройту, з яким співпрацює кореспондент „Дітройт Нюз" Джеймс К. Андерсон, ред. Михайло Сосновський з Оттави, д-р Ярослав Мусіянович з Парижу, д-р Володимир Душник з Ню Йорку та проф. д-р Богдан Галайчук з Буенос Айресу. Д-р Д. Квітковський і Джеймс Андерсон 1-го травня вже виїхали з Тегерану. Завдяки та старанням цих українців у двох місцевих щоденниках „Кайган" та англомовному „Тегеран Джернал" й вірменському щоденнику „Алік" появилися інформаційні статті про совєтські безправства в Україні та про акцію вільних українців в Тегерані. Українці є одинокою етнічною групою на еміґрації, що вислала на цю важливу міжнародну конференцію своїх представників.

Американські поляки завидують українцям акції в справі Гарварду

Бостон. — Подивуґідна акція американських українців для встановлення Інституту Українських Студій в Гарвардському університеті мала цікавий відгомін у місцевій польській „Ґазеті", в числі з 2-го травня ц.р. Там у редакційній статті англійською мовою, підписаній ініціялами А.В.И., сказано: „Поглянувши недавно на посмертні оголошення, я натрапив на таке прохання: замість квітів на могилу, прохається складати пожертви на встановлення катедри українських студій в Гарвардському університеті. Я бажав би, щоб там було сказано: на встановлення катедри польських студій в Гарвардському університеті. Такий день прийшов би, якби ми всі мали це на думці. Потреба такої мети велика. Ми часвід-часу повинні себе спитати: за що згадуватимуть нас майбутні ґенерації? Яку спадщину ми їм залишимо? Чи залишаємо ми сліди свого буття в цій частині країни, якими вони могли б гордитись... сліди, які принесли б нам високу пошану! Чи може дозволяємо дням, місяцям і навіть рокам проходити без будь-якого нашого зусилля встановити справжнє маніфесто нашого існування..." В дальшому автор пропонує, щоб справою зайнялися польські професори, бизнесмени чи інші групи.

$4,000 НА ФКУ З ГАРТФОРДУ

Гартфорд, Конн. — Голова місцевого Відділу УККА Ол. Пришляк інформує, що щойно в квітні ц.р. тут старанням цього Відділу УККА створено місцеву Комісію збірки фондів на встановлення катедри українських студій в Гарвардському університеті і за цей короткий час зібрано вже $4,000, при чому сам Відділ УККА пожертвував $2,500. Для розгорнення збіркової акції в найближчу суботу, 11-го травня, відбудуться тут в приміщенні Українського Народного Дому о год. 8-ій ввечері громадські наради, на яких доповідатиме президент Фонду Катедри Українознавства мґр Степан Хемич.

Середовище УГВР відбуло конференцію

Ню Йорк. (Б. Ш.). — В днях 2-5 травня відбувся тут частковий пленум Закордонного Представництва Української Головної Визвольної Ради та чергова річна конференція середовища УГВР в Америці і Канаді. В обидвох нарадах взяв участь голова Президії УГВР, о. професор Іван Гриньох з Европи. Частковий пленум Закордонного Представництва розглянув актуальні питання становища в Україні та на еміґрації і накреслив напрямні діяльности для середовища УГВР. Зокрема пленум займався питанням реорганізації структури Закордонного Представництва і цілого середовища. Ці справи були також предметом розгляду конференції середовища, на якій були заступлені делеґати з таких міст: Ню Йорк, Нюарк, Балтімор, Вашинґтон, Філядельфія, Боффало, Дітройт, Шикаґо, Торонто і Монтреаль, в кількості 56 осіб. Конференцію проводила президія в складі: д-р Іван Янчишин (Дітройт), інж. Карпо Микитчук (Торонто) і мґр. Богдан Шаранєвич (Нюарк).

Отець проф. І. Гриньох виголосив доповідь з перспективною оцінкою діяльности УГВР і цілого середовища. Конференція розглянула і схвалила тези до політичної ситуації в Україні й на еміґрації. В тезах стверджено, що позиції середовища УГВР стосовно сучасного розвитку подій в Україні на протязі останніх років були правильні. Проєкт реорганізації структури середовища був схвалений як напрямні для його дальшого обговорення й прийняття в інших країнах та окремими складовими формаціями середовища. Реорганізація Закордонного Представництва буде проведена за принципом основноположних актів УГВР і додаткового умандатування членів ЗП УГВР цілим середовищем і прихильниками УГВР. Пленум реорганізованого Закордонного Представництва УГВР відбуде поширену сесію до кінця 1968 року.

СВОБОДА SVOBODA

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc. at 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Subscription Rates: One year $12.00; six months $6.25; three months $3.25. Jersey City & Foreign Rates: One year $14.00; six months $7.50; three months $4.00. For UNA members monthly 65¢.

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Смерть на стійці

Минулої неділі 5 травня ц. р. п'ять журналістів, воєнні кореспонденти австралійських, американських і британських журналів та пресових агенцій, їдучи в сторону передмістя Сайгону, де йшла стрілянина, зупинилися перед кількома комуністичними партизанами, що заступили їм дорогу. Один із журналістів вискочив з авта і по-в'єтнамськи крикнув: „Ми — журналісти!" На нього й усіх інших його колег комуністи відкрили вогонь з автоматів. Чотири молоді журналісти у віці 22-30 років, згинули, п'ятий врятувався прикинувшись убитим, і згодом оповів про цю трагедію. Наступного дня, поцілений ворожою кулею, згинув ще один американський журналіст - фотограф, 23-річний кореспондент Юнайтед Пресс Інтернешенел. Він був 17-им з черги західнім воєнним кореспондентом і 8-им пресовим фотографом, які згинули у В'єтнамській війні, не маючи при собі ніякої зброї, а тільки записники, чи фотоапарати.

Вони не перші і не останні з довгої черги журналістів, які наражають своє життя, щоб якнайкраще обслужити пресову агенцію чи часопис, отже читачів, подаючи їм інформації й коментарі не на основі почутого, а з власного досвіду, з безпосередньої обсервації. Відомо, що в будинку Клюбу Заморської Преси в Ню Йорку в репрезентаційній кімнаті на стіні вписані прізвища американських журналістів, які згинули в різних війнах поза Америкою при виконуванні своєї почесної, але важкої й відповідальної праці. Вони не належать до категорії тих слабодухів, які деруть свої рекрутські картки, щоб не йти до війська, — навпаки, вони виїздять на далекий воєнний фронт, свідомі того, що їм довірено відповідальне діло. Виїздили й виїздять до Південного В'єтнаму добровільно не тільки молоді журналісти, які щойно набирають досвіду, але й коментатори - публіцисти з відомими прізвищами, як брати Алсопи, Гансон Болдвін, Боб Консідайн і інші. Ніхто з них не обмежується вислухуванням інформацій у військових штабах в запіллі, а діють вони на найбільш небезпечних відтинках фронту.

Тому в усіх країнах вільного світу журналісти втішаються великою повагою. Тільки комуністичні варвари можуть стріляти на вулиці безборонного журналіста.

Крутійства не допоможуть

Українці на Батьківщині не чують радіопересилань українською мовою із станції, що називає себе „Радіо Київ" і говорить нібито від імени „Товариства культурних зв'язків з українцями за кордоном". Український народ живе в совєтській дійсності, є наочним свідком того життя, про яке „інформує" українську еміґрацію названа станція, очевидно, підмальовуючи й підфальшовуючи все до невпізнання. Тому український народ не чув недавнього виступу по „Радіо Київ" київського ж „начальника відділу прокуратури УССР" Ґріґорія Малого. Виступ Малого залишився в таємниці для українського народу, бо він був призначений лише на експорт — для закордонних українців.

Г. Малий говорив на цікаву тему: про засуджених українських письменників, малярів, журналістів, науковців, більшість із яких перебуває за дротами в Мордовії. Із надрукованого в „проґресивній" пресі тексту радіовиступу того кеґебіста видно виразно, що він скерований до тих слухачів, до яких дійшли матеріяли, на зразок книжки засудженого В. Чорновола „Лихо з розуму", або ж Івана Коляски про русифікацію України. Г. Малий заявив, нібито „були процеси на загальних підставах", і вже тим обдурив своїх слухачів, адже судові процеси в Україні над діячами української культури були і є закритими, „неґласними" і вже тому незаконними. Малий сказав, що лаборантку Євгенію Кузнєцову з Києва вже випущено на волю, після інтервенції в її обороні шведських фізиків К. Нільсона та Ч. Мельґрена, і що вона „працює за спеціяльністю". Якщо це відповідає правді, то це покищо єдина особа, яку каґебісти звільнили з тюрми, а що з іншими майже 200 засудженими? Малий у своїм радіовиступі намагався всіляко применшити талант і ролю блискучого журналіста і оборонця народних прав Вячеслава Чорновола, а на поета й перекладача Святослава Караванського вчинив звичайний наклеп, нібито він під час війни служив румунам — насправді ж був ними заарештований за українську діяльність.

Виступ Малого був, очевидно, вимушений активністю українців у вільному світі в обороні переслідуваних в Україні діячів культури. Малий і його повелителі хочуть брехнями і крутійствами виправдати неволю, терор і переслідування. Але на нехтування людськими правами немає й не може бути жадного виправдання.

К. Крупський

ЗА НАЛЕЖНІ ВИСНОВКИ З ВАЖЛИВОЇ ПУБЛІКАЦІЇ

Чимало вже коментарів появилося в нашій і чужій пресі на опубліковану в Парижі книжку Вячеслава Чорновола „Лихо з розуму". Вже тепер сміливо можемо твердити, що досі ні одна українська публікація не викликала, як серед наших, так і серед чужих кругів, такого зацікавлення.

Читаючи книжку „Лихо з розуму", ми переконуємося, що всі дотеперішні згадки про неї — це тільки початок реакції на цю справді незвичайну, гідну великої уваги книжку. Бо це не звичайний твір, що вимагає тільки літературно - мистецької критики. Збірником матеріялів, укладених Чорноволом, має зацікавитись і соціолог, і політик, і духовна особа не менше від літературознавця, бо це справді праця епохальної вартости. Вага її в тому, що вона порушує проблеми, важливі для кожної людини, народу, а то й для всього людства.

Книжка Чорновола зрушила інертність навіть декого з тих, що досі послідовно промовчували поневолення українського народу. Вона потрясає сумлінням, допомагає усунути нездорові, самообманні прояви, сіяні серед самих же нас. Глибоко вірю в те, що вона розвіє ту зневіру, що декого з нас охоплює. Вона допоможе привернути нам близькість з нашим рідним народом, яку час і обставини почали надщерблювати.

Пригадую бурхливу реакцію на статтю Івана Багряного „2 x 2 = 4", надруковану в ульмівських „Українських Вістях" десь 1948 або 1949 року. Навіть не зважаючи на нашу намагану об'єктивність в осуді тієї статті, не хотілося вірити в твердження Багряного, що українські патріоти є в Україні скрізь, навіть у комуністичній партії і в комсомолі. Тепер, читаючи протести та листи засланих на каторгу українських діячів культури, які народилися й виховалися під комунізмом, хочне-хоч переконуємося в тому, що Багряний мав рацію.

Однак, моє признання Багряному треба розуміти не як заклик вступати в члени УРДП, а лише як звернення уваги на справу, в якій ми помилялись, кляcифікуючи людей інших політичних переконань, як зрадників і т. п.

Відповіддю, яку на закритому суді дає суддям Михайло Горинь, протестами Святослава Караванського, Панаса Заливахи, промовою Івана Дзюби в Бабиному Яру, всім спротивом українських діячів культури може гордитися український нарід. Це ж бо вірні сини народу з геройською відвагою обороняють його потоптані права!

Щонайголовніше, це глибоко переконливий і глибоко гуманний тон їхніх протестів. Їхній стиль і високо опанована зрівноваженість належать до тих, що переконують чесного противника.

Мистець Опанас Заливаха, пишучи заяву до голови Верховного Совєту УССР, як мотто до своєї заяви, цитує слова Папи Римського Івана XXIII із енцикліки з 11 квітня 1964 р.: „Кожна людина має право на повагу до її особовости, на захист репутації, на свободу шукання правди ,на висловлення думки і її розповсюдження, на служіння мистецтву, поскільки це сумісно з моральним правом і загальним благом".

Промова Івана Дзюби, виголошена з нагоди 25-ліття трагедії в Бабиному Яру, змушує обидві сторони — жидів і українців глянути на себе щиріше і з більшим довір'ям.

Вміщені в книжці оцінки українських науковців, а зокрема Караванського за його колосальну працю — створення великого українського словара рим, а також праць інших ув'язнених діячів української культури змушують кожного поставитися до них з глибоким респектом.

А всі ті діячі, як один, переконливо викривають, як Москва гнобить український нарід, яку безоглядну веде русифікацію не - московських народів.

Треба подбати про те, щоб книжка „Лихо з розуму" ще раз появилася українською мовою в багатотисячному накладі. Вона повинна стати настільною книжкою в кожній українській родині у вільному світі. Прибуток з її публікації, як власність автора, має бути ульокований так, що як настане нагода, він міг би перебрати його. А до того часу той прибуток міг би служити цілям Катедри Українознавства при Гарвардському університеті.

Раск проти зменшення допомоги закордонові

Вашинґтон. — Державний секретар Дін Раск, зізнаючи в Палатній Комісії закордонних справ, перестерігав Конґрес, що поважніше зменшення суми 2.9 більйона дол., яку Президент запропонував на допомогу закордонним державам, може спричинити револьту в деяких недорозвинених державах та скинення поміркованих державних провідників. Раск заявив, що Конґрес не повинен зменшувати видатки на економічну допомогу, ані на військову, хоч плянується зменшення федерального бюджету. Але впливові члени Комісії Видатків заявили, що прихильники допомоги закордонові повинні бути вдоволені, коли дістануть на допомогу 1.5 більйона. З запропонованої суми 2.9 більйона 2.5 більйона дол. призначені на економічну допомогу і 400 мільйонів на військову.

VIVAT ACADEMIA!

Промова матері д-ра Марії Должицької, ЧСВВ, в день посвячення нового будинку у Факс Чейзі, Па. 28 квітня ц. р.

(1)

Велика це для мене приємність сьогодні разом з Вами радіти успіхами Академії. Я була директоркою Академії від часу її заснування — з 1931-го до 1950-го року.

Розвиток у к р аїнського шкільництва в З'єднаних Стейтах Америки тісно пов'язаний з розвитком українського церковного життя.

Єпископ Сотер Ортинський, з думкою дати притулок українським сиротам, закупив у Філядельфії будинки, і в грудні 1911 року спровадив з Галичини чотирьох Сестер Василіянок, які зараз по приїзді зайнялися сиротинцем і цілоденною школою.

У 1916 році Єпископ Ортинський помер і в тому ж році від туберкульози померла перша настоятелька мати Єлена Лянґевич.

Протягом восьми років наші парафії, не мавши Єпископа — голови Церкви, переживали неймовірну анархію. Однак, Боже Провидіння було ласкаве для української еміґрації. В 1924 році призначено до ЗСА Єпископа Константина Богачевського. Один Бог і може дехто з нас знає, яку Голготу перейшов новий Владика. Його били, обпльовували, двері парафіяльних будинків перед ним замикали, називали „поляком" і „зрадником". Владика Константин був людиною великого розуму, віри, енерґії, патріотизму, гарячої любови до нашого обряду й народу. Він перетерпів усі зневаги, але таки завів порядок.

Як тільки обставини по парафіях упорядкувалися, Владика звернув свою увагу на молодь. Він хотів затримати її при нашій Церкві і нашому обряді, защепити їх почуття гордости зі свого українського походження. Він знав, що це можна осягнути тільки через українську школу, і кинув гасло „Українська дитина в українській школі!"

До того часу по деяких більших парафіях дяки - дириґенти, до яких горнулася молодь, вели також курси української мови. Такі дяковчителі, як Стеткевич, Гела, Онуфрик, Каськів, Батюк, Коцюбинський і багато інших, записані вдячним пером у споминах парафій та на сторінках історії нашої еміґрації.

Під енерґійним проводом Єпископа Константина церковне життя розвивалося, і постійні школи стали потребою дня. Тут виринула інша проблема — вчительських сил. Владика вдався з цим клопотом до ігумені Сестер Василіянок, якою була мати Иосафата Теодорович.

Мати Иосафата приїхала до Америки в 1922 році разом з матір'ю Зиновією Безушко і сестрою Боцюрко. Мати Иосафата мала за собою велику життьову практику. Вона була ігуменею монастиря в Яворові, при якім існувала дівоча семінарія, а з початком першої світової війни шпиталь. У Словіті була вона маґістрою новичок. В 1918 році Митрополит Андрей Шептицький вислав її до Києва, де вона при Михайлівському монастирі опікувалася дітьми наших засланців. В Америці у 1924 році вона стала настоятелькою Чину.

Мати Иосафата мала велике завдання — дати Владиці Константинові вчительок до запроєктованих шкіл. Покликання до монастиря серед молоді були, однак сестрам треба було приміщення і школи.

Я приїхала до Америки в 1929 році з рідною сестрою матері Иосафати, матір'ю Монікою з Теодоровичів-Полянською з метою зібрати дещо грошей на завдаткований монастир у Підмихайлівцях. За рік я мала вертатися до Галичини. Мати Иосафата звірилась мені, що для зреалізування плянів Владики Константина вона мусить вишколити сестер до вчительської праці і тому будує Матірний Дім, в якому приділено чотири кімнати на кляси. „Проте, — зажурено говорила вона, — щоб почати працю Академії, мені потрібно монахині з вищою освітою". Вона заохочувала мене, щоб я залишилась в Америці і допомогла їй у тому ділі.

Часи великої депресії ще не минули, але мати Иосафата, дякуючи ревній праці сестер, могили яких у більшості вже покрили наш монастирський цвинтар, побудувала в 1930 році Матірний Дім. В 1931 році я почала Академію, першими ученицями якої були новички.

Я мала за собою шкільну практику. По скінченні університетських студій і докторських іспитів я вчила в семінарії у Яворові, для якої в 1912 році вистаралася так зване право прилюдности. В 1916 році, не зважаючи на спротив директорки польської школи, я започаткувала українську школу при монастирі в Словіті, ігуменею якого була тітка матері Иосафати, мати Анна Теодорович. Від 1918 до 1929 року, цим разом з матір'ю Анною, я вела сиротинець і українську школу в Шіді, в Юґославії.

Тут, в Америці, шкільна система інша, до того ж я не знала англійської мови, і тому була свідома труднощів. Однак, ідея поширити рідне шкільництво додавала мені сил, а молодші сестри, вже тут народжені, щиро мені допомагали.

По першому році науки в Академії жадна американська школа не хотіла признати нашим ученицям іспитів. Зажурені, ми вдалися до Католицького Університету у Вашинґтоні і, по точній перевірці плянів нашої Академії, ще таки того самого 1931 року о. д-р Джан МекВей афіліював Академію з Університетом.

У 1930-их роках за Владики Константина заактивізувалося життя по нових парафіях. Число парафіяльних шкіл, проваджених сестрами, зростало. Молодь орґанізувалася. Ліґа Української Католицької молоді під проводом Богдана Катамая, а опісля Еви Піддубчишин, у співпраці з Вірою Шпікулою, Михайлом Нагірним, Олександром Тиханським, Іриною Тарнавською, Розою Олексин і багатьма іншими прекрасно розвивалася. Священики раділи успіхами молодих сил і щиро з ними співпрацювали. І молодь цю співпрацю цінила: оо. Тарнавського, обох Лотовичів, Чаплинського, Щуховського, Побуцького, Залітача, Чапельського, Х л и стуна. Молодь захоплювалася імпозантними Архиєрейськими Службами Божими з участю молодих священиків: Білинського, Б а л андюка, Андрушкова, Ґреська, Крохмального. Молодь була вдячна за допомогу і поради вже тут народжених отців: Кнапа, Федаша, Тиханського та ін.

Молодь мала свій журнал, що його редакувала Ева Піддубчишин. Газета „Америка" присвятила молоді англійську сторінку, яку започаткував д-р Семен Демидчук, а опісля редаґувала Ева Піддубчишин. В 1939 р. філядельфійська д і є цезія почала видавати „Шлях" під редакцією о. д-ра Василя Федаша і співредакторки Еви Піддубчишин. Того ж року відбувся Міжнародний З'їзд Пакс Романа, на який прибула делеґація з Галичини у складі проф. Миколи Чубатого і Богдана Лончини. Ева Піддубчишин і Роза Олексин репрезентували на ньому новозасновану при Лізі Української Католицької Молоді „Обнову".

Леся Храплива

ПІСНЯ НА СЬОГОДНІ

Лякайтесь, кати,
бо розстріляних зміна
Змосковщених шкіл
не боїться ні пут.
Встає з попелищ
молода Україна,
Вас кличе на гласний,
на праведний суд .

Приспів:

Пістолею скрито
ідеї не вбити;
Орлята ростуть,
хоч убийте орлів.
Ми віримо всі:
Україні ще жити,
А вас покарає
Всевишнього гнів!

Зродилась весна
попід кригою всюди
І голос мовчазних
зірвався у світ.
За матір розп'яту
підсудні вас судять
І небо ридає
за кривду сиріт.

Не скриють тортур
засекречені стіни,
Бо й камінь кричить,
що позбавили прав
В закритих пелюстках
садів України
З Мордовії крик,
наче грім, пролунав.

Лякайтесь кати;
хоч ще ніч розлилася,
Та сонце своїх
не міняє доріг:
Воскреснемо
словом живучим Тараса
А ви Україні впадете до ніг.

Читайте українські книжки і газети, бо часте читання веде до просвіти, а просвіта — це сила

НА ТЕМУ ДНЯ

МАПРЯЛ

МАПРЯЛ означає в оригіналі „Международную Ассоциацию Преподавателей Русского Языка и Литературы", себто „Міжнародну Асоціяцію Викладачів Російської Мови і Літератури. Цю організацію створено 1967 р. в Парижі, і до неї входять професійні товариства з багатьох країн світу, зокрема ті викладачі і професори, які викладають російську мову у високих школах в країнах Західньої Европи, Америки, Канади, Японії та ін. У ЗСА існує окрема організація — Американська Асоціяція викладачів слов'янських і с х і дньоевропейських мов, ААТСЕЛ, до якої належать, між іншими, чимало українців - викладачів російської мови в коледжах. Ця організація покищо не приступила до МАПРЯЛ, хоча уже вживають заходів, щоб і вона ввійшла до її складу...

Справа не в тому, що організуються на світову мірку викладачі мови нашого ворога, а в тому, що МАПРЯЛ уже підпав під вплив і навіть часткову контролю Москви. Назвати хоча б 4-ий пункт статуту МАПРЯЛ, у якому сказано, що „МАПРЯЛ має постійний центр документації та інформації в Москві"!.. Сказано також, що членами МАПРЯЛ можуть бути так звані „Товариства дружби з СССР", а відомо, хто в них „працює" в таких країнах як Франція, Італія, Бельгія, Єгипет, Альжир та ін.

Не даремно ще перед створенням МАПРЯЛ довкола нього і для нього попрацювали совєтські учені В. Віноградов з АН СССР і В. Костомаров — керівник Централі російської мови при Московському університеті. При МАПРЯЛ діятиме чи й уже діє відділ „красзнавства": таким чином Москва пакуватиме свою пропаґандивну літературу за кордон ще й через безневинних викладачів російської мови десь у Токіо, Оттаві чи в Парижі.

Нам здається, що б'є важлива година для українських викладачів, педагогів та науковців, які викладають російську мову в школах ЗСА і є членами американської Асоціяції: вже тепер треба розгорнути викривальну акцію проти московсько - большевицького упиря в ділянці нібито аполітичного мовознавства.

(ЛП)

„КОМУНІСТИЧНА ОБСЛУГА"

В кожному числі совєтської газети знайдеться десятки прикладів „комуністичної обслуги" населення. Наводимо один з київського „Перця" ч. 5, зазначаючи, що в Києві бодай є ремонтна майстерня, а на провінції й таких немає: „І знову я ходжу до ательє, і знову я чекаю майстра. І шостий місяць мій холодильник править мені лише за тумбочку. І хоч людині і властиво дивуватися, я тепер не дивуюсь нічому. Навіть архідивним порядкам в київському ательє ґарантійного ремонту холодильників. Почуття подиву поступається місцем іншим емоціям".

Ольга Приходько

ПРАДІД ІЛІЯ

Частина четверта

НАТАЛЯ

(29)

Упав старий на коліна перед образами та й заприсягнувся перед Богом, що ніколи про це не буде нікому говорити і сина свого того навчить.

Так і сталося. Поїхали хлопці до Кам'янця, спільно вчилися, спільно приїздили на вакації і спільно жили на парафії, бо до бідної сторожки Костик забігав лиш час від часу, не тому, що зрадив батьків, а тому, що самі батьки, бажаючи своїй дитині всього найліпшого, посилали його туди, де було ліпше. Це була шляхетська амбіція старого бідного паламаря. Зберігся у нього навіть якийсь папір про ті шляхетські права, і, вже вмираючи, він дав той папір синові і наказав, що як тільки буде можливо, хай старається про узнання того шляхетського права для себе і свого роду.

Вчився Костик якнайліпше, був пильний, старанний, виконував усі шкільні завдання і мріяв дістатися на добре становище, щоб допомагати своїм батькам. Був завжди слухняним, добрим і вдячним сином. Знав, що він у батьків один і що це його повинність подбати про них.

Так бігли ті довгі роки богословської науки.

В межичасі помер добрий батюшка, і Костик уже не мав куди їздити на вакації. Для його батьків то був непосильний видаток. Про великодушного священика і Костик і його батьки зберігали завжди вдячний спогад.

Після того о. ректор посилав Костика на літні вакації до одного з подільських монастирів. А р х и м а ндрит того монастиря просив о. ректора прислати одного з ліпших учнів помагати старому монахові-бібліотекареві впорядковувати велику, стародавню м о настирську бібліотеку. Це була довга й нелегка праця, що вимагала уважности, доброї пам'яті, точности та пильности. Кілька місяців перебув моложенький богослов у монастирі, помагаючи лагідному ченцеві в тій праці і так йому сподобався, що архимандрит намовляв хлопця залишитись в монастирі назавжди.

Хлопець був би радо на те пристав, бо його тихій, спокійній вдачі підходила монастирська атмосфера без суєти мирської та спокус. Але пам'ятав, що має повинність старатися про своїх батьків, і сказав про це ченцеві. І той признав, що ця повинність мусить бути виконана, бо важливіша річ старатися про старих і немічних батьків, як про своє спасіння.

Працюючи щоліта в бібліотеці, молодий богослов перечитав багато філософських, історичних, а головно релігійних книжок. Особливо цікавило його, чому християнська релігія розщеплена, чому ті, що наслідують Христа, ворогують між собою, чому так багато творів святих отців Церкви присвячено цій суперечці?

Питався Костик про це свого наставника. Той відповідав, що це велика, дуже велика шкода. Христос хотів, щоб було єдине стадо і єдиний пастир. І так воно має бути, бо наука Христова одна і віра одна, а ті всі суперечки, то тяжкі помилки, які треба поборювати взаємним порозумінням.

Це заспокоїло юнака, бо, коли читав він про всякі анатеми православних отців на голови відступників, штундистів, греко-католиків та римо-католиків, вся істота його бентежилася. Костик знав, що він греко-католик, але батько заприсягав його, що не сміє ніколи нікому цього прозрадити, бо він записаний у документах, як православний, і так це має залишитися, а що перед Богом усі християни однакові.

Коли Костик повертався з монастиря до школи, його особливо вражали всякі суперечки між хлопцями. Ті суперечки часами доходили до стусанів, бо серед хлопців немало було задирастих, готових, як молоді півники, поскубти один одного.

Костик того не зносив, він мав велику відразу до всякої ворожнечі, гніву, крику, взаємних образ і лайки, старався полагодити кожну сварку, втихомирити ворогуючих і переконати їх, що це річ недостойна порядних хлопців. Сам він був тихий, спокійний, уступливий та великодушний, і товариші за це прозвали його „миротворцем". Взагалі він був іншим, як його товариші, які мали зв'язки з рідними, знайомими, на вакації їздили додому, до сусідів, стикалися з молоддю, з дівчатами.

Костик ніколи нікуди не їздив.

Та й у Кам'янці в старших клясах його товариші часами діставали в неділю чи свято відпустку і ходили до міста, де мали родичів, часто фіктивних, чи знайомих.

Костик ніколи нікуди не ходив, ні разу не просив відпустки на неділю, а замість вакацій їздив до монастиря, де з власної охоти допомагав ченцеві в бібліотеці, тим більше, що за пильну працю архимандрит призначив йому невеличку платню.

Отже, скінчивши семінарію і ставши перед завданням оженитися, чувся цей богослов зовсім безрадним. Один із товаришів запросив його до себе, щоб було зручніше удвох їздити по парафіяльних забавах та вибирати собі наречених. Відомо, що „кончивший богослов" всюди на парафіях був вітаним гостем, бо всюди паніматки, коли й не мали своєї дочки, то мали когось на порі, чи то племінницю, чи своячку, чи сусідку. А взагалі жіноцтво любило займатися такими справами і не жалувало для цього ні часу, ні гостини — це ж найліпша оказія поговорити та розсіяти трохи одноманітне сільське життя.

Таким способом і попав цей недосвідчений, несміливий жених на гостину до ласкавої Неоніли Андріївни. Там і побачив уперше дівчину, яка його зачарувала.

Взагалі дівчина для Костика була витвором з невідомого світу, здавалась йому майже ідеальним єством, але одночасно начитався він у монастирі досить про „сосуд диявольський". Коли їздив він з товаришем і придивлявся до дівчат, вражала його їх, на його думку, погана поведінка. Чом вони завжди сміються — чи є чого, чи нема, чогось хихотять, пищать, жеманяться. Чом не говорять, як люди, а ніби якось загадково, натяками або жартами, так що людина ані не розуміє, що власне та дівчина думає і чого хоче? Дійсно, в тому провінціяльному товаристві тоді рахувалося нормальним інтригувати каваліра загадковими питаннями, а потім сміятися з нього, що він не розуміє нічого. Досвідчений кавалір, звиклий до такого інтригування, з свого боку починав говорити всякі дурниці, і виходила з того весела забава.

Але солідного Костя така пуста гра слів лякала, а дівчата, які старались принадно кокетувати, здавалися йому штучними, „кривляками". Таку дівчину він соромився б узяти за жінку.

Отже, з деяких парафій, де дівчата і їх батьки були б охоче прийняли його пропозицію, він поспішав від'їхати хоч як умовляли його доброзичливі посередниці, що то панночка заможна, вродлива і хазяйновита.

(Далі буде).

ВСЯ ВЕЛИКОДНЯ ПИСАНКА НА ДОПОМОГОВІ ЦІЛІ ЗУАДКОМІТЕТУ

ПОЖЕРТВИ ВИСИЛАТИ БЕЗПОСЕРЕДНЬО ДО ЗУАДК У ФІЛЯДЕЛЬФІЇ: UNITED UKRAINIAN AMERICAN RELIEF COMMITTEE, 5020 OLD YORK RD., PHILADELPHIA, PA., 19141

ВІДДІЛИ ООЧСУ та ОЖ ОЧСУ в БРУКЛІНІ

— влаштовують —

ВЕСНЯНУ ЗАБАВУ

в суботу, 25-го травня 1968 року

в залі УКРАЇНСЬКОГО ДОМУ

216 Grand Street, Brooklyn, N.Y.

ОРКЕСТРА „ДНІПРО"

Початок 8:30 веч. Вступ $2.50

Увага! Союзовці! Увага!

ЗАХОДОМ ОКРУЖНИХ КОМІТЕТІВ ВІДДІЛІВ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ ПЕНСИЛВЕНІЙСЬКОГО СТЕЙТУ

Округ: Філядельфійської, Аллентавнської, Вілкіс-Берської, Скрентонської і Басейну Твердого Вугілля — Шамокін

— відбудеться —

в неділю, 23-го червня 1968 року

на оселі ім. Олега Ольжича

в ЛІГАЙТОНІ, Па.

ВЕЛИЧАВИЙ ЮВІЛЕЙНИЙ ДЕНЬ „СВОБОДИ"

присвячений 75-літтю найстаршого українського щоденника у вільному світі

Точна програма того свята і подробиці доїзду будуть заподані в наступних наших оголошеннях.

Просяться всіх Союзовців та все Українське Громадянство Пенсильвенійського і сусідніх стейтів вже заздалегідь зарезервувати собі цей день для спільної зустрічі, де можна буде налюбуватись багатою, різноманітною програмою того свята.

ЗА ПІДГОТОВЧИЙ КОМІТЕТ:

Степан Гаврищ, гол. — Петро Тарнавський, секр.
Округа Філядельфійська

Іван Заворський, гол. — Анна Гарас, секр.
Округа Аллентавнська

Ольга Маліцак, гол. — Стефан Стефурин, секр.
Округа Вілкіс-Бері

Михайло Гентош, гол. — Галина Словік, секр.
Округа Шамокін

Михайло Борик, гол. — Іван Голик, секр.
Округа Скрентонська

З'ЇЗД ОБ'ЄДНАННЯ УКРАЇНСЬКИХ ПИСЬМЕННИКІВ В ЕМІГРАЦІЇ „СЛОВО"

18-19 травня 1968 року

НЮ ЙОРК. БУДИНОК УКРАЇНСЬКОГО ІНСТИТУТУ АМЕРИКИ — 2 Схід 79 вул.

ОБ'ЄДНАННЯ УКРАЇНСЬКИХ ПИСЬМЕННИКІВ „СЛОВО" та ЛІТЕРАТУРОЗНАВЧА СЕКЦІЯ УКРАЇНСЬКОЇ ВІЛЬНОЇ АКАДЕМІЇ НАУК

в рамках з'їзду влаштовує симпозіюм на тему:

УКРАЇНСЬКИЙ ЛІТЕРАТУРНИЙ ПРОЦЕС ЗА 50 РОКІВ ПІСЛЯ РЕВОЛЮЦІЇ

ПОРЯДОК ДЕННИЙ

Субота, 18-го травня:

Від 10 до 12 год. — Реєстрація й організаційна конференція членів ОУП „Слово".
Від 1-ої до 5-ої год. — Перша сесія симпозіюму. (Заля Українського Інституту Америки).
Доповідають:
1:00 — 1:20 — Григорій Костюк. Вступ до проблеми.
1:30 — 1:50 — Петро Голубенко. Організаційні форми літературного життя 20-их років.
2:00 — 2:20 — Ігор Губаржевський. Проблеми стилю літератури 20-их років.
2:30 — 2:50 — Йосип Гірняк. Театр і драматургія 20-их років.
3:00 — 3:10 — Перерва.
3:10 — 3:30 — Богдан Кравців. Література доби „культу особи".
3:40 — 4:00 — Іван Фізер. Соцреалізм як естетична доктрина.
4:10 — 4:30 — Григір Лужницький. Драматургія Галичини між двома війнами.
4:40 — 5:00 — Василь І. Гришко. Основні появи післявоєнної прози в Україні.
Від 5:10 до 5:30 — Обговорення доповідей.
Від 5:30 до 7-ої — Вільний час.
Від 7-ої до 9-ої — Літературний вечір. Поезія, проза, гуморески. Читають автори.
Від 9-ої до 12-ої — Товариська вечеря письменників з гостями.

Неділя, 19-го травня:

Від 1-ої до 6-ої год. — Друга сесія симпозіюму. (Заля УВАН, 206 Вест, 100 Стріт).
Доповідають:
1:00 — 1:20 — Богдан Рубчак. Поезія еміграції між двома війнами.
1:30 — 1:50 — Улас Самчук. Доба МУР'у.
2:00 — 2:20 — Остап Тарнавський. Поезія доби війни і першого післявоєнного десятиріччя.
2:30 — 2:50 — Роман Рахманний. Поезія могого покоління.
3:00 — 3:10 — Перерва.
3:10 — 3:30 — Іван Коровицький. Післявоєнна еміграційна проза.
3:40 — 4:00 — Богдан Бойчук. Поезія останнього десятиріччя.
4:10 — 4:30 — Вольфрам Бургардт. Найновіша поезія на Україні.
4:40 — 5:00 — Марко Царинник. Сучасна українська поезія в сателітних державах.
5:10 — 5:50 — Обговорення доповідей.
5:40 — 6:00 — Закриття сесії і з'їзду.

Запрошується якнайширше коло громадянства, зокрема студентська молодь.

На покриття видатків:
Вступ на обидві сесії, літературний вечір і товариську вечеру, разом $7.00
Окремо вступ:
на кожну сесію по $1.50
на літературний вечір $2.00
на товариську вечерю 5.00
Для студентів знижка

18-го травня вшанують бенкетом кол. голову Українського Об'єднаного Комітету

Ню Йорк. — Українське Допомогове Т-во „Дністер", 361-ий відділ Українського Народного Союзу в Ню Йорку, запрошує громадянство на великий Бенкет, що відбудеться в суботу, дня 18-го травня 1968 р., год. 7.30 веч., при 119 Аве. „А" в Ню Йорку — для відзначення п. Петра Кучми у його 30-літній праці, як фінансового секретаря Т-ва „Дністер", довголітнього контролера УНСоюзу та бувшого голову Українського Об'єднаного Комітету великого Ню Йорку. Вступ — 5 дол. До Ділового Комітету входять: В. Вишиваний, В. Хомицький, М. Лисогір, Р. Крупка, Е. Білецьки, М. Сосницька, І. Пригода.

Увага! *Увага!*

Бостон і околиці!

ВІДДІЛ 238-ий УНСОЮЗУ ім. ЄВГЕНА КОНОВАЛЬЦЯ в БОСТОНІ

повідомляє, що

З НАГОДИ 75-РІЧЧЯ НАЙСТАРШОГО УКРАЇНСЬКОГО ЩОДЕННИКА „СВОБОДИ"

— відбудеться —

в неділю, 19-го травня 1968 року

о год. 2-ій по пол.

в ПАРАФІЯЛЬНІЙ ЗАЛІ ЦЕРКВИ СВ. АНДРІЯ

при 24 Орчард Гіллс Равд, Джамайка Плейн, Масс.

ЮВІЛЕЙНИЙ БЕНКЕТ З КОНЦЕРТОМ

В ПРОГРАМІ ЯКОГО ВИСТУПЛЯТЬ КОБЗАРІ-БАНДУРИСТИ З ВУНСАКЕТ, Р. А. І МІСЦЕВІ СОЛІСТИ-СПІВАКИ.

При кінці Бенкету ВАРТІСНІ ВИГРАШІ.

Вступ 3 дол. для дорослих і 1:50 для молоді від 15 років. Всіх Членів УНСоюзу з родинами і Гостей запрошує

УПРАВА ВІДДІЛУ

НЮ ЙОРК і ОКОЛИЦЯ!

В п'ятницю, 24-го травня 1968 року

о год. 7:30 веч.

в ДОМІВЦІ Т-ВА „ДНІСТЕР", 361-го ВІДДІЛУ УНС при 119 Еве. „А", між 7 і 8 вулицями в Ню Йорку

— відбудуться —

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ Окружного Комітету Відділів УНС міста НЮ ЙОРКУ і околиці

до участи в яких запрошені Урядовці, Представники та конвенційні Делегати наступних Відділів:

4, 5, 6, 8, 16, 19, 46, 66, 69, 86, 88, 117, 129, 130, 158, 184, 194, 195, 200, 203, 204, 210, 211, 256, 267, 293, 310, 325, 327, 361, 393, 433, 435, 450, 455, 457, 485 і 489.

ПРОГРАМА ЗБОРІВ:

1. Відкриття.
2. Вибір Президії.
3. Приняття протоколу попередніх Зборів.
4. Звіти з діяльности Окружного Комітету.
5. Дискусія над звітами.
6. Уділення звільнення Окружній Управі.
7. Вибір Окружної Управи та Контрольної Комісії.
8. Устійнення та схвалення пляну праці на 1968 рік.
9. Доповіді Головних Урядовців.
10. Дискусія та ухвали.
11. Закриття зборів.

У святочній частині Зборів відбудеться вручення почесної пляке́тки Нюйоркській Окрузі за працю в 1967 р. та пляке́ти нового члена Клюбу Заслужених Союзовців п. Миколі Хомичукові, секретареві 5-го Відд. УНС в Асторії, 8 зірок заслуги даним членам Клюбу, д-рові Василеві Палідворові і Інсп. Іванові Василишинові.

У Зборах візьмуть теж участь

ЧЛЕНИ ГОЛОВНОГО УРЯДУ УНСОЮЗУ.

Закликаємо всі Відділи і їх уряди та конвенційних Делегатів, як і інших активних союзовців, взяти участь у цих Зборах.

ПІСЛЯ ЗБОРІВ — ПЕРЕКУСКА

За Управу Окружного Комітету:

І. ФЛИС, голова — ІВАН МАЛЕЦЬ, секретар

Мистець Петро Андрусів дістав найвищу нагороду в конкурсі на баталістичний образ

Філядельфія. — В суботу 4-го травня ц. р. відбулось тут засідання жюрі для розгляду образів, присланих на мистецький конкурс, що його розписало було Об'єднання б. вояків українців в Америці (ОбВУА) з нагоди 50-річчя українських збройних сил — на малярські твори баталістичної та взагалі військової тематики. На голову жюрі обрано проф. Ол. Повстенка з Вашингтону, який з незалежних від нього причин спізнився, але всі твори також оглянув і цілком прихилився до рішення жюрі. В його неприявності проводив проф. Д. Горняткевич, секретарював ред. Іван Кедрин, двома іншими членами жюрі були мистці Петро Мегик з Філядельфії і В. Сімянців з Вашингтону. Приявними були також голова Головної Управи ОбВУА д-р В. Галан і заступник голови І. Поритко. Засідання відбулося на першому поверсі Української Щадниці при 1321 Вест Ліндлі Евеню.

Прислано на конкурс 13 образів, у тому числі 7 олій, 1 акварелю і 5 графік. Один образ, олію, виключено з формальних причин: він був уже раніше виставлений і репродукований та своїми надто великими розмірами не відповідав вимогам конкурсу. Після докладної дискусії над кожним образом під кермою проф. Д. Горняткевича рішено не признати ні одному образові 1-ої нагороди, зате признано другу нагороду у висоті $600 баталістичному образові „Чортківський пролом" (авторська „кличка" „Гук"). Третю нагороду поділено між образами „Вперед" (Пугу), признавши йому $200, „1918" (Сокіл) і „Під Чортковом" (Верховинець) — признавши обом останнім образам по $100 кожному. З другої групи — графічної — признано 1-шу нагороду у висоті $250 за офорт „Отаман Чорний" (Коваленко).

Після відчинення коверт виявилося що автором олійних образів „Чортківський пролом" і „Вперед" є Петро Андрусів, автором олії „1918" — Петро Магденко з Торонта і автором олії „Під Чортковом" — Леонід Перфецький з Монтреалу. Автором о'орта „Отаман Чорний" є Олекса Канюка з Міннеаполісу. Рішення жюрі було прийняте одноголосно. Члени Жюрі висловили вдоволення, що гурт наших мистців відгукнувся на мистецький конкурс. Прийнято до відома заяву голови ОбВУА д-ра В. Галана, що ця центральна українська комбатанська організація у вільному світі певне використає залишену з цього конкурсу суму $1.000, з непризнаної першої нагороди, для розписання в найшвидшому часі нового конкурсу.

З НОВИХ ВИДАНЬ

„ВОЛОСОЖАР", ч. 5

Вийшла з друку ілюстрована газета „Волосожар" чч. 1, 2, 3, 4, 5, 1968 (твори П. Карпенка-Криниці, В. Дубини, Я. Славутича, А. О-ла, М. Щербака, Раня, Дніпряка, Клена, В. Онуфрієнка, І. Манила, І. Шанковського, Л. Храпливої та ін.). Друкуються також листи: В. Барки, Ю. Мовчана, Т. Курпіти, О. Воропая, В. Чапленка, З. Дончука, Ст. Підкови, А. Галана, В. Гайдарівського й ін. Ціна: 15 центів; річна передплата: 1 дол., 2 прим. — 0.30 цн. Адреса для замовлення:

I. Manylo, Wolosozar
P.O. Box 472
Vineland, N.J. 08360. USA

ЩИРА ПОДЯКА

Як тільки вийшли друком перші числа газети „Волосожар", наші відомі часописи: „Свобода", „Наша Мета", „Вільний Світ", „Гомін України", „Ватьківщина", „Укр. Вісті" (Німеччина), „Укр. Голос", „Наша Батьківщина", „Америка", „Народна Воля", „Укр. Народне Слово", „Укр. Вісті" (Едмонтон), „Вільне Слово" (Торонто) помістили або безкоштовно, або за невелику суму грошей рекламні повідомлення про „Волосожар".

Бібліографічні нотатки про „Волосожар" надрукували „Америка", „Український Голос", „Шлях" та „Укр. Слово" (Париж). „Прогресисти" й заінтересовані покищо „Волосожар" замовчують... Лихо з розуму, але й без розуму біда!...

Щиро дякуємо всім! — Ред.

ВСЕСВІТНІЙ ФЕСТИВАЛЬ МОЛОДІ І УКРАЇНЦІ

У Болгарії відбудеться цього року „Всесвітній фестиваль молоді", підготовлюваний Москвою, яка вишле до м. Софії 800 своїх „делегатів"-агітаторів. Що ж до України, то її молодь має тільки... працювати. „Культура і Життя" з 25 квітня повідомляла: „Активно готується до наступного свята молодь. У Москві почав виходити „Вестник Фестиваля" — орган радянського підготовчого комітету. Центральний Комітет комсомолу України розробив спеціальні заходи по підготовці до фестивалю. Передбачено проведення трудових вахт, недільників, суботників, тематичних вечорів, мітингів і зборів, які пройдуть під гаслом солідарності."

ПЛЯНУЮТЬ ЗБУДУВАТИ УКРАЇНСЬКИЙ ДІМ ПЕНСІОНЕРІВ

Ессендон, Австралія. — Як повідомив тижневик „Українець в Австралії" ч. 5/1968, велика українська громада міста Мельборну плянує збудувати в тому місті Український дім пенсіонерів для тих старших віком українців, які не мають власних будинків, або залишаються в них самотніми, без відповідної опіки. Ініціятиву підтримує Союз Українок, кооператива „Дністер", Спілка Українських мистців та ін. організації.

ДОПОВІДЬ В. ЧАПЛЕНКА

Ню Йорк. — Мовознавча Комісія НТШ влаштувала 6 квітня в залі НТШ Наукову Конференцію. Відкрив голова Комісії проф. д-р П. Ковалів, а проф. В. Чапленко виголосив доповідь на тему „Назви 'гуцул', 'бойко', 'лемко' і дещо інше". Доповідач нав'язав до осетинських слів та подав значення назв „гуцул", „бойко" і „лемко". Доповідь викликала живу дискусію серед численно зібраних слухачів.

✝

Ділимося сумною вісткою з Родиною і Знайомими, що в понеділок, 6-го травня 1968 р. в свойому домі (при 17 Howard Pl., Jersey City, N.J.) упокоївся в Бозі наш Найдорожчий ТАТО, ДІДУНЬО і ПРАДІДУНЬО

бл. п.

ОЛЕКСАНДЕР ЗИТИНЮК

вдовець по бл. п. Марії з дому Галицька

ПАНАХИДИ відправляються у вівторок, 7-го і середу 8-го травня, о год. 7:30 веч. в похоронному заведенні Ковальчика в Джерзі Сіті.

ПОХОРОН в четвер, 9-го травня 1968 р. о год. 8:45 ранку з того ж похоронного заведення до церкви св. ап. Петра і Павла, де о год. 9:30 відправиться Служба Божа, а опісля на Український Цвинтар св. Андрея в С. Бавнд Брук, Н. Дж.

В глибокому смутку:
донька — АННА КУМФЕРТ з мужем ЕВГЕНОМ
внуки — АННА ПАНЧАК і ВАСИЛЬ з дружиною МАРІЄЮ
правнуки — КСЕНЯ і НАТАЛІЯ

Похоронне Заведення відкрите від 2-5 і 7-10 год. веч.

УПРАВА ТОВАРИСТВА ПРАВНИКІВ в АМЕРИЦІ і КАНАДІ

ділиться сумною вісткою з Товаришами та Українською Громадою, що 3-го травня 1968 р. в Ню Йорку відійшов у Вічність після короткої недуги на 59-му році життя, активний член і бувший секретар Товариства

✝

св. п. мгр.

МИРОН ЛУШПИНСЬКИЙ

бувший адвокат в Снятині і Коломиї.

ПАНАХИДА — в понеділок, 6-го травня 1968 р. о год. 8-ій веч. в похоронному заведенні Петра Яреми, 129 Схід 7-ма вул. в Ню Йорку.

ПОХОРОН — у вівторок, 7-го травня 1968 р. о год. 9-ій ранку з похоронного заведення до церкви Покрови Божої Матері в Озон Парку, Квінс, а звідтам на цвинтар Cypress Hill, Квінс, Ню Йорк.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

УПРАВА ТОВАРИСТВА

Замість квітів на могилу
бл. п. адв. **МИРОНА ЛУШПИНСЬКОГО**
на Видавничий Фонд Ювілейного Збірника Листопадового Зриву
10.00 долярів зложив
Ярослав ГРИНЕВИЧ

Замість квітів на свіжу могилу
бл. п. **ОСИПА ПОДОЛЯКА**
на Охорону Могил через Б-во Броди-Лев складають 25.00 долярів
Ганна РАТИЧ
Любомир і Ростислав РАТИЧІ з Родинами

В СОРОКОВИЙ ДЕНЬ СМЕРТИ ОСНОВОПОЛОЖНИКА ПЛАСТУ

сл. п. д-ра ОЛЕКСАНДРА ТИСОВСЬКОГО

буде відправлена

в п'ятницю, 10-го травня 1968 року

год. 7-ма веч. в церкві СВ. ЮРА

ПАНАХИДА

З РАМЕНІ 1-го КУРЕНЯ УПС ім. О. і С. ТИСОВСЬКИХ відбудуться цього ж самого дня, безпосередньо після Панахиди

СХОДИНИ

ПРИСВЯЧЕНІ ПЛ. СЕН. О. ТИСОВСЬКОМУ

Провід Пластової Станиці в Ню Йорку і бувші Учні Української Академічної Гімназії у Львові

✝

Ділимося сумною вісткою з Родиною, Приятелями і Знайомими, що в понеділок, 6-го травня 1968 року упокоївся в Бозі на 73-му році життя наш Найдорожчий ТАТО, ДІДУНЬО і БРАТ

бл. п.

Семен Дворецький

довголітній член (понад 40 років) 64 Відділу УНСоюзу, вдовець по бл. п. ЕВІ ПАНАС

ПАНАХИДА в середу, 8-го травня 1968 р. в похоронному заведенні Vander Plaat Colonial Funeral Home, 13-31 Saddle River Rd., Fairlawn, N.J.

ПОХОРОН в четвер, 9-го травня 1968 р. до церкви Христа Спасителя Східної Православної Християнської Церкви в Парамус, Н. Дж., де о год. 9:30 відправиться Свята Літургія, а опісля на цвинтар.

В глибокому смутку:
сини: ЮРІЙ і ВАСИЛЬ
донька — АННА ВОЛЕНСЬКА
10 внуків
брати: АНДРІЙ і ЛУКА

Осередок СУМА в Ню Йорку влаштував вечір пісні, музики, танку і слова

Ню Йорк. — Під гаслом „Наша дума, наша пісня не вмре, не загине" з великим успіхом відбувся тут минулої неділі, 5 травня в школі на евню „Б" традиційний весняний вечір пісні, музики, танку і слова, влаштований Осередком СУМА ім. ген.-хор. Тараса Чупринки. Відкрив вечір голова Концертового комітету К. Василик. Привіт під вищезгаданим гаслом (музика Р. Степаняка) виконав танцювальний ансамбль „Верховинці" під кер. О. Гензи. Пізніше цей самий ансамбль виступив з „Весняною-Хороводом" і в другому відділі концерту „Гопак". Дівочий хор під кер. Р. Степаняка в першому відділі відспівав чотири народні пісні, а на закінчення — пісню УПА „Вперед". Дитяча танцювальна група під кер. Галі Лев і Зоні Назаркевич виконала „Аркан" і „Гуцулку", а також „Ой, хмелю мій" і „Гопак". З двома піснями Лисенка виступив Молодечий Ансамбль Бандуристок під кер. П. Данилова. Юначки СУМА А. Лавро і Є. Сидір-Чарторийська деклямували „Триптих" В. Гаврилюка. Марш ц-дур Шуберта на фортеп'яні зіграли в чотири руки брат і сестра Твердовські, фортеп'янове сольо „Шелест весни" Ц. Сіндінґа відіграла І. Твердовська.

Клясичний танок „Осіннє листя" виконала Галя Лев. Найменші виконавці-двійко дівчаток Оля і Дарця Гензи відтанцювали „Козачок". Другий відділ концерту розпочався літературно-музичною композицією „Причинної" Т. Шевченка — І. Шаргородського, в якій взяли участь рецитатори Л. Пащак і А. Лавро. Сліпого кобзаря грав В. Макаруха. Музичний супровід ансамблю бандуристок під керівництвом П. Данилова. „Українську баркаролю" на слова Пачовського, муз. С. Людкевича, виконав дівочий хор Осередку СУМА під проводом інж. Р. Степаняка. Сумівка М. Сохан відіграла на фортепіяні „Інтермеццо" Брамса. Конферанс провадила письменниця Мирослава Ласовська. Акомпаніював на фортепіяні Т. Левицький. Програму збагатила оркестра Б. Гірняка. Українські народні строї забезпечило учасникам вечора панство Бражник. Велика заля школи була виповнена по береги.

ПЕДАГОГІЧНА КОНФЕРЕНЦІЯ І НАРАДИ ГОЛОВНОЇ УПРАВИ ОУП В ЗСА

Шикаго (І. Б.). — Дня 27 квітня 1968 відбулася тут педагогічна конференція для учителів Шкіл Українознавства західньої шкільної округи. Конференцію скликала Головна Управа Об'єднання Українських Педагогів, з доручення Шкільної Ради УККА. На конференцію прибув голова Шкільної Ради проф. д-р Е. Жарський, який при тій нагоді відвідав Школи Українознавства при парафії св. Йосифа і Т-ва „Учительська Громада". Загальну конференцію попередила нарада управителів й інспекторів, на якій д-р Е. Жарський подав різні вказівки і поради для праці в школі. Педагогічна конференція мала доповіді на теми граматики, літератури, історії і географії. 28 квітня були наради Головної Управи Об'єднання Українських Педагогів у ЗСА під проводом голови п. Ю. Назаревич. На нараді були звіти з пророблєної праці, дискутовано справи зорганізування нових відділів учительських громад, шкільних програм, підручників. Багато уваги присвячено справі шкільного фонду, видаванню педагогічного журналу й ін. Рішено відбути загальні збори ОУП ЗСА в місяці жовтні ц. р.

УКРАЇНСЬКИЙ ЛЯЛЬКОВИЙ ТЕАТР

Філядельфія. — Невеликий кількісно, але активний 90-ий Відділ СУА, крім різних імпрез, заснував і здійснив кілька вистав українського лялькового театру для дітей. На найновіших річних зборах обрано керівником лялькового театру п-ні Дарію Шуст, а до окремого правління цього театру ввійшли пані: Лада Прокоп, Ляна Сіра та ще сім жінок — молодих мистців і ляльководів.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ Українського Народного Союзу

Закликаємо всіх членів брати участь у зборах своїх відділів та вплачувати своєчасно членські вкладки. При цьому пригадуємо, що: Члени повинні вплачувати свої вкладки вже спочатку місяця, як у випадку платности місячних вкладок, так і при вплатах квартальних, піврічних і річних. Ці вкладки, висота яких апробована забезпеченевими властями, є платні в дійсності вже першого дня даного місяця. Що більше, управленими до знижкових вкладок квартальних, піврічних і річних є тільки ті члени, які вплачують ці вкладки на час тобто наперед за три, шість чи дванадцять місяців. Коли ж вони спізнюються з вплатами вкладок, тоді ці члени не можуть користати із знижки і можуть спізнені вкладки вплачувати тільки на місячних ставках.

ЧЕТВЕР, 9-го ТРАВНЯ 1968 р.

РОЧЕСТЕР, Н. П. Місячні збори Т-ва Укр. Нар. Дім — 316 Відд. о год. 8-ій веч. Є дуже важні справи. Проситься вирівняти вкладки. — Управа.

П'ЯТНИЦЯ, 10-го ТРАВНЯ 1968 р.

НЮАРК-ІРВІНҐТОН, Н. Дж. Місячні збори Т-ва Запор. Січ — 371 Відд. о год. 7:30 веч. в залі УНДому при 140 Prospect Ave., Irvington, N. J. Проситься вплачувати чл. вкладки на зборах. — мгр. І. Оверко, пред., Ю. Варанюк, секр.

СУБОТА, 11-го ТРАВНЯ 1968 р.

ШИКАГО, Ілл. Місячні збори 220 Відд. о год. 7-ій веч. в Союзовім Домі, 1915 W. — 51 вул. Буде звіт з виграшкової забави. — Управа.

ДЖЕРЗІ СИТІ, Н. Дж. Місячні збори 270 Відд. в УНДомі, 92-96 Фліт вул. Є дуже важні справи. Довжників проситься вирівняти вкладки. — А. Шаран, М. Баран, С. Островський.

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, Па. Місячні збори Т-ва Мир — 324 Відд. о год. 7-ій веч. Є дуже важні справи до вирішення. — І. Струк, секр.

НЮ ЙОРК, Н. П. Місячні збори Б-ва св. Володимира — 130 Відд. о год. 8-ій веч. в приміщенні Укр. Кат. Ветеранів, 33 Іст 7-ма вул. Перед зборами можна вплатити чл. вкладки. — І. Малець, секр.

КЛІФТОН, Н. Дж. Місячні збори Т-ва Укр Січ — 182 Відділ о год .6-ій веч. в залі Укр. Правосл. Церкви, 47 Hope Avenue, Passaic, N. J. Управа.

НЕДІЛЯ, 12-го ТРАВНЯ 1968 р.

МОНЕССЕН, Па. Збори 338-го Відд. о год. 1-ій по пол. в українській залі на 2-ій вул., 213 Скунмекер Аве. Проситься чл. платити вкладки на зборах. — П. Янковський, предс., М. Куць, секр.

РОЧЕСТЕР, Н. П. Збори С-ва Пресв. Богородиці — 36-ий Відд. о год. 2-ій по пол. в залі Укр. Амер. Клюбу, 292 Гудсон Аве. Проситься чл. прибути на збори. — Марія Філяс, предс., Катерина Ярославська, касир, С. Гунька, секр.

РОЧЕСТЕР, Н. П. Місячні збори Т-ва Запор. Січ — 367 Відд. о год. 1:30 по пол. в Укр. Амер. Клюбі. Проситься чл. прибути. — П. Дзюба, гол., Т. Песко, кас., В. Попович, секр.

ПАРМА, Огайо. Місячні збори Т-ва Сокіл — 336 Відд. від год. 11 до 1 по пол. в кімнаті св. Йосафата, 5720 Сетіт Рд. Проситься чл. прибути. — В. Шмагло, пред., Гр. Кісіль, секр.

БАЛТІМОР, Мд. Місячні збори Б-ва Пресв. Тройці — 320 Відд. о год. 1:30 по пол. в Укр. Горож. Клюбі, при 3101 O'Donnel St. Проситься чл. прибути і вирівняти вкладки. — Т. Хай, предс., І. Малко, секр.

ДІТРОЙТ, Міш. Місячні збори 146 Відд. в залі Укр. Амер. Осередку, 2965 Карпентер вул., о год. 1-ій по пол. Є дуже важні справи до полагодження. — Ст. Хомяк.

Посмертні згадки

СОФІЯ ІВАНИЦЬКА, членкиня 61-го Відд. УНС в Latrobe, Pa., померла на удар серця на 61 р. життя, дня 16 березня 1968 р. Покійна залишила в смутку мужа Стефана, 4 сестри і 2 братів. Похорон відбувся 19 березня 1968 р. з укр. кат. церкви св. Димитрія в Jeannette, Pa., а відтак на цвинтар Twin Velly, Delmont, Pa.

Вічна Їй Пам'ять!
А. Скубяк, секр.

ТАРЗАН, Ч. 5994. Чути барабани!

EXHAUSTED, THE MEN PAUSED FOR A BRIEF REST--
BUT THEY WERE SUDDENLY ALERTED BY THE DISTANT SOUND OF PRIMITIVE DRUMS--
DRUMS THAT ANNOUNCED THE ANCIENT RITUAL OF HIDEOUS FOREST CREATURES-- THE DUM-DUM DANCE OF THE GREAT APES!

Виснажені, чоловіки спинилися, щоб трохи відпочити...

Та вони нагло були заалярмовані віддаленими звуками примітивних барабанів...

Барабанів, які повідомляли про старинний звичай огидних лісових сотворінь.. Танок дум-дум великих мавп!